

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 27 września 2012 r.

DOLiS/DEC-913/12/58573, 58575

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania w sprawie skargi Pana P. T., na niezrealizowanie przez P. Sp. z o.o. wobec niego obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.),

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana P. T. (dalej – Skarżący), na niezrealizowanie przez P. Sp. z o.o. (dalej – Spółka) – wobec Skarżącego – obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

W treści Skargi Skarżący wskazał, że korzysta z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez Spółkę „w ofercie przedpłaconej pod marką P.” i w dniu [...] grudnia 2011 r. zwrócił się do Spółki z wnioskiem o treści: ”korzystając z przysługującego mi zgodnie z art. 32 us. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych prawa do uzyskania w powszechnie zrozumiałej formie treści dotyczących mnie danych osobowych proszę o podanie następującej danej – z telefonem o jakim

numerze IMEI współpracowała (logowała się do sieci) moja karta SIM (numer [...]) w okresie od [...] grudnia 2011 r. do [...] grudnia 2011 r. (...)" Skarżący poinformował organ do spraw ochrony danych osobowych, że pracownik Spółki odmówił udzielenia mu żądanej informacji uzasadniając odmowę cyt.: „gdyż jest to Ochrona Danych Osobowych”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (dalej – GIODO) ustalił, co następuje.

- 1) Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, adresu, serii dowodu osobistego, nr PESEL, daty urodzenia, telefonu kontaktowego, adresu do korespondencji, nr przenoszonego (MSISDN), nr seryjnego karty SIM/USIM, nr telefonu (MSISDN), danych dotyczących warunków umowy, dane o połączeniach i dane, o których mowa w art. 180c ustawy Prawo telekomunikacyjne. Dane osobowe Skarżącego Spółka pozyskała w związku z zawartą w dniu [...] grudnia 2010 r. umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych.
- 2) W dniu [...] grudnia 2011 r., korzystając z systemu informatycznego udostępnionego przez Spółkę – [...] – Skarżący zwrócił się do Spółki z wnioskiem o udzielenie mu informacji w zakresie: „z telefonem o jakim numerze IMEI współpracowała (logowała się do sieci) moja karta SIM (numer [...]) w okresie od [...] grudnia 2011 r. do [...] grudnia 2011 r.” Wniosek ten wpłynął do Spółki i został zarejestrowany. Odpowiedź na ww. wniosek Skarżący odczytał w dniu [...] grudnia 2011 r. Pracownik Spółki poinformował Skarżącego, że cyt.: „(...) nie jesteśmy w stanie podać Panu numeru IMEI telefonu który korzystał z numeru [...] w dniach od [...] do [...] grudnia, gdyż jest to Ochrona Danych Osobowych (...)”.
- 3) W dniu [...] grudnia 2011 r. Spółka rozwiązała umowę ze Skarżącym i aktualnie Skarżący nie jest abonentem Spółki.
- 4) Ustosunkowując się do treści skargi Spółka wyjaśniła, że Skarżącemu nie udzielono żądanej przez niego informacji z powodu błędu pracownika Spółki, tj. konsultantka Obsługi Klienta udzielając odpowiedzi „niezgodnie z obowiązującą konsultantów instrukcją odmówiła udostępnienia żądania danej osobowej”. Spółka poinformowała również, że „konsultantka została dyscyplinarnie zwolniona z pracy”.
- 5) Spółka wyjaśniła, że Skarżący nie zakupił telefonu od Spółki wraz z zawarciem umowy i Spółka aktualnie nie dysponuje żadaną przez Skarżącego informacją, gdyż okres przechowywania nr IMEI w systemach informatycznych wynosi 30 dni i informacja ta nie jest archiwizowana. W dniu [...] maja Spółka skierowała do Skarżącego pismo z informacją o powyższej okoliczności o treści cyt.: „(...) Dane dotyczące numeru IMEI, do którego loguje się dany numer telefonu, przechowywane są w systemie P. przez okres 30 dni. Wobec powyższego nie mamy możliwości przekazania Panu informacji o numerze IMEI aparatu telefonicznego(...)”.

W tym stanie faktycznym GIODO zważył, co następuje.

Odwołując się do regulacji art. 18 ust. 1 ustawy należy zaznaczyć, iż GODO, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, nakazuje z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócenie stanu zgodnego z prawem. W myśl natomiast do art. 17 ust. 2 ustawy, na podstawie ustaleń kontroli inspektor może żądać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień.

W rozpatrywanej sprawie jednak stanu niezgodności z prawem w dacie wydania decyzji nie stwierdzono a osoba winna naruszeń już poniosła odpowiedzialność dyscyplinarną. Zgodnie zaś z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Takie stanowisko organu znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. W wyroku z dnia 27 czerwca 1997 r. (I SA/Wr 871/96) Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejscowy we Wrocławiu wskazał, że „z bezprzedmiotowością postępowania mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie”. Takie samo stanowisko zostało przedstawione w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejscowy w Łodzi z dnia 18 kwietnia 1995 r. (SA/Łd 2424/94).

W tym stanie faktycznym i prawnym GODO rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy, art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do GODO (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.